

Број: 05-2327/17

Датум: 30.10.2017.

Београд

**ИНТЕРПРЕТАТИВНО САОПШТЕЊЕ У ВЕЗИ СА ПРИМЕНОМ
ЧЛАНА 106. ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКИМ МЕДИЈИМА**

У вези са објављивањем Листе телевизијских програма за које је предвиђен обавезан пренос као мера заштите медијског плурализма од 10.10.2017. године и положајем оператора електронских комуникационих мрежа у вези са поштовањем наведене обавезе, Савет РЕМ-а истиче да је наведена листа утврђена у складу са одредбама става 1. члана 106. Закона о електронским медијима и то у циљу остваривања јавног интереса и заштите медијског плурализма.

Напомињемо да су до објављивања предметне листе, оператори електронских комуникационих мрежа, осим оператора за терестричка емитовања, били дужни да сходно одредби ст. 10. члана 100. Закона о електронским медијима преносе у односно дистрибуирају и емитују основне програме јавног медијског сервиса у зони њиховог покривања те како ЈМУ РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА СРБИЈЕ има два основна програма и ЈМУ РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ ВОЈВОДИНЕ 2 основна програма, то су оператори до 10.10.2017. године сви дистрибуирали без накнаде предметна два телевизијска програма док су оператори на територији Аутономне покрајине Војводина дистрибуирали без накнаде четири телевизијска програма.

Након објављивања Листе од 10.10.2017. године, оператори су дужни да дистрибуирају и емитују шест телевизијских програма и то без накнаде (а на територији Аутономне покрајине Војводине осам телевизијских програма), и то наведена два основна програма ЈМУ РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈЕ СРБИЈА (и два основна програма ЈМУ РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА ВОЈВОДИНЕ) те четири телевизијска програма пружаоца медијских услуга наведених у листи: O2.TV , Национална Happy TV, ТВ ПИНК и ПРВА ТВ.

У вези са наведеним, Савет указује на одредбе ст. 2. чл. 106. Закона о електронским медијима које прописују да је, у поступку утврђивања листе телевизијских и радијских програма које су оператори дужни да преносе, РЕМ дужан да поштује начела сразмерности и јавности и водећи рачуна да обавезе које се прописују оператору не буду неразумне.

Имајући у виду да је операторима већ установљења обавеза преноса наведених програма без накнаде, што само по себи већ указује да су оператори изложени одређеним додатним трошковима у вези са преносом наведених телевизијских програма без могућности наплате било какве накнаде по наведеном основу,

недвосмислено произилази да оператори не могу бити изложени било каквим додатним трошковима по основу евентуалне накнаде коју би потраживала наведена четири пружаоца медијских услуга за дистрибуирање и емитовање њихових телевизијских програма од стране оператора што би било у супротности са поменутом одредбом ст. 2. чл. 106. Закона о електронским медијима.

Дакле, у вези са питањем да ли наведена четири пружаоца медијских услуга могу захтевати од оператора плаћање накнаде за дистрибуирање и емитовање њихових телевизијских програма са националном покривеношћу који су наведени у Листи од 10.10.2017. године, Савет РЕМ-а наводи да пружаоци медијских услуга не могу основано захтевати од оператора електронских комуникационих мрежа плаћање накнаде за дистрибуирање и емитовање телевизијских програма који су наведени у Листи телевизијских програма за које је предвиђен обавезан пренос као мера заштите медијског плурализма, тим пре што су наведени пружаоци медијских услуга у поступку издавања дозвола као доказ о економској самоодрживости доставили пројекцију свог пословања без прихода од оператора.

Савет истиче да у ситуацији када је операторима електронских комуникационих мрежа установљења обавеза да без накнаде врше пренос наведених шест телевизијских програма (на територији Аутономне покрајине Војводине осам телевизијских програма), што за последицу има увећање трошкова пословања наведених оператора, нема било каквог правног нити рационалног основа да се наведени оператори доведу у позицију и да плаћају накнаду пружаоцима медијских услуга за извршавање обавезе преноса ТВ програма која је установљена од стране надлежног регулаторног тела.

С обзиром да је обавеза преноса наведена четири телевизијска програма установљена у јавном интересу и ради заштите медијског плурализма, јасно произилази да остварење јавног интереса не подразумева да се оператори, поред наведене обавезе преноса ТВ програма, излажу и финансијским обавезама према пружаоцима медијских услуга по основу накнаде за одобравање дистрибуирања њихових телевизијских програма, и то мимо своје воље.

Уколико би се пак заузело становиште да наведена четири пружаоца медијских услуга могу захтевати плаћање накнаде за дистрибуирање и емитовање њихових програма од оператора којима је наведена обавеза установљења од стране РЕМ-а, то би узрочно-последично довело до ситуације да се пружалац медијске услуге и оператор не могу договорити око висине накнаде те би или изостало одобрење пружаоца медијских услуга за дистрибуирање његовог програма или би оператор због изостанка споразума о накнади одбио дистрибуирање и емитовање наведеног ТВ програма, а што би консеквентно проузроковало да се одлука РЕМ-а о обавезному преносу наведена четири телевизијска програма не спроводи, што је правно неодрживо.

Наиме, изостанак договора око висине евентуалне накнаде за одобравање дистрибуирања и емитовања те самим тим и изостанак дистрибуирања наведеног програма од стране конкретног оператора, представљао би извршење привредног преступа од стране наведеног оператора с обзиром да изостајање

поштовања дужности обавезног преноса представља привредни преступ у складу са одредбама чл. 109. Закона о електронским медијима.

Имајући у виду претходно наведено, као и неопходност да се акт РЕМ-а којим је установљена обавеза преноса наведена четири телевизијска програма у целости проведе и то управо ради остварења јавног интереса и заштите медијског плурализма, јасно произилази неоснованост става да дистрибуирање наведена четири телевизијска програма од оператора може бити условљено плаћањем накнаде пружаоцу медијске услуге.

У вези са питањем да ли је потребна сагласност пружаоца медијских услуга за дистрибуирање и емитовање ТВ програма који су назначени у Листи од 10.10.2017. године, Савет РЕМ-а наводи да није потребна било каква сагласност пружаоца медијске услуге у вези са наведеним, с обзиром да је обавеза преноса установљена непосредно од стране надлежног регулаторног тела за електронске медије на основу законског овлашћења из ст. 1. чл. 106. Закона о електронским медијима те да правни основ за дистрибуирање предметних програма постоји и исти је дефинисан управо у наведеној одлуци РЕМ-а, односно утврђеној Листи телевизијских програма.

С обзиром да дакле постоји правни основ за дистрибуирање и емитовање наведених телевизијских програма, јасно произилази и да оператори наведеним дистрибуирањем и емитовањем не крше нити могу кршити ауторско и сродна права ималаца наведених права односно пружалаца медијских услуга с обзиром да оператори потпуно легално врше дистрибуирање наведених програма и то управо на основу акта надлежног регулаторног тела.

Повреда ауторског и сродних права би постојала у ситуацији да оператори врше дистрибуирање ТВ програма који нису обухваћени Листом надлежног регулаторног тела, те како се у конкретном случају ради о емитовању програма који су обухваћени Листом од 10.10.2017 године, недвосмислено произилази да оператори поштовањем одлуке РЕМ-а у вези са обавезним преносом одређених ТВ програма не крше било која права било ког пружаоца медијских услуга.

Укратко, обавеза преноса наведених шест телевизијских програма (на територији Аутономне покрајине Војводине осам телевизијских програма) од стране оператора, и то без накнаде, јесте обавеза установљена Законом о електронским медијима и то обавеза преноса основних програма јавног сервиса непосредно на основу самог закона те обавеза преноса наведена четири телевизијска програма на основу одговарајућег акта РЕМ-а, те оператори у вези са дужношћу испуњења императивне обавезе у вези са преносом наведених телевизијских програма немају обавезу прибављања сагласности од пружалаца медијских услуга нити имају било какву обавезу према пружаоцима медијских услуга на име плаћања било какве накнаде за дистрибуирање и емитовање наведених програма.

